

„Harrietin tým už našel v trupu kánoe plyšového králíka a vyfotili ho. Annette Victorová potvrdila, že je podobný tomu, kterého měla Alice s sebou ráno v den, kdy vyrazili na výlet na lodi. Prý byli ve čtvrtek večer u Kennetha na večeři a v pátek ráno tam i posnídali, než Greg Alici vyzvedl a odvezl ji do Tonbridge. Annette říkala, že se Alici do toho králíka okamžitě zamilovala a trvala na tom, aby jí ho Greg přibalil do tašky.“

„Sakra.“

„Detektivové?“

Za širokým pásem svěží zeleně na ně z prostoru podél řeky, vymezeného páskou, mával uniformovaný policista. Barnes loktem šfouchl do Gavina. „Pojď. Vypadá to, že Harriet nám dovolí se na to aspoň podívat. Kde je vlastně ten Evershall, co ti volal? Neříkals, že se máte sejít tady dole?“

„Čeká na druhé straně za kánoí. Strážníci tam uzavřeli přístupovou cestu páskou,“ vysvětlil Gavin. „Napadlo mě, že se nejdřív podíváme na tu kánoi, a až se trochu zorientujeme, půjdeme si s ním promluvit.“

Barnes si vzal desky, které mu policista podával, podepsal se na záznam o vstupu na potenciální místo činu a pak proklouzl pod páskou.

Přestože se na stezce o víkendu moc lidí nepohybovalo, bylo nutné ohlídat veškeré důkazy, které tu mohly zůstat, dokud nebudou řádně zajištěny a zdokumentovány.

Rychlou chůzí se s Gavinem vydali po prašné kamenité cestě směrem ke skupince forenzních specialistů v bílých kombinézách.

„Když jsem cestou sem mluvil s Harriet, říkala, že tenhle úsek stezky už předběžně prohlédli, ale nic dalšího nenašli,“ řekl Gavin.

Barnes tiše zaklel, protože si na nerovném terénu málem vyvrtl kotník. „Nepamatuju si, že by nám někdo nahlásil krádež kánoe. Ty jo? Myslel jsem, že něco takového se má hned hlásit pracovní skupině.“

„Taky o tom nic nevím. Možná je majitel zrovna pryč.“

„Poznamenej si, ať někdo projde výpovědi, které policie sepsala s majiteli nemovitostí mezi East Farleighem a Tovilem. Pro jistotu.“

„Jasně, postarám se o to.“

Barnes se zastavil pár metrů od místa, kde se shromáždili lidé z Harrietina týmu, pak se otočil a pohlédl směrem k hrádu. V hlavě se mu honily myšlenky.

„Co je?“ zeptal se Gavin.

„Jen mě tak napadlo, že Greg tu kánoi možná vůbec neukradl. Možná to tak měl naplánované už od samého začátku,“ přemýšlel nahlas Barnes.

„To by dávalo smysl. Koneckonců druhá loď byla pronajata na Robertovo jméno.“ Gavin přidal do kroku. „Takže budeme muset zjistit, kde ji schoval nebo od koho si ji půjčil.“

Harriet si všimla, že se k ní oba muži blíží, a přerušila rozhovor s jedním ze svých kolegů.

„Iane, Gavine, pojdte sem ke mně,“ zavolala na ně. „Tenhle břeh řeky už máme prohledaný, můžete se na to jít podívat.“

Barnes kývl Harriet na pozdrav. „Díky.“